

Sefer Devarim- the most misunderstood book in the Bible

/Class # 12 For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

The meaning of the word 'torah' in the Torah

In light of its meaning in Sefer Devarim

I. Intro In today's class, we return to the over-all structure of Sefer Devarim, to show how by following its usage of the word 'torah' to describe the laws of the 'main speech', we can arrive at a deeper understanding of why we refer to all Jewish law as 'Torah'.

II. The word "torah" in Sefer Devarim

A. Introducing the main speech at end of chapter 4:

מד וזאת, התורה, אשר-שם משה, לפני בני ישראל.
מה אלה, העדות, והחקים, והמשפטים--אשר דבר משה אל-בני ישראל,
בצאתם ממצרים...

Then the main speech begins in 5:1 - with:

א ויקרא משה, אל-כל-ישראל, ויאמר אלהם:
שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים...

[Followed by some twenty chapters of mitzvot and rebuke,

And concludes in 26:16-19 with:

טז - יט היום הזה, יהיה אלהיך מצודך לעשות את-החקים האלה ואת-המשפטים

After conclusion - special commandment in chapter 27:

א ויצו משה וזקני ישראל, את-העם לאמר: שמר, את-כל-המצוה, אשר אנכי מצוה אתכם,
היום. והיה, ביום אשר תעברו את-הירדן
... והקמת לה אבנים גדולות, ושדת אתם בשיד.
ג וכתבת עליהן, את-כל-דברי התורה הזאת--בעברך- למען...
ח וכתבת על-האבנים, את-כל-דברי התורה הזאת--באר היטב.

B. To be read every seven years at Hakhel:

יב הקהל את-העם, האנשים והנשים והטף, וגרד, אשר בשעריך- למען ישמעו ולמען ילמדו, ויראו את-יהוה אלהיכם, ושמרו לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת. יג ובניהם אשר לא-ידעו, ישמעו וילמדו--ליראה, את-יהוה אלהיכם

C. Commandment for the king inside the speech /chapter 17:

יח והיה כשבתו, על כסא ממלכתו-- **וכתב לו את-משנה התורה הזאת**, על-ספר, מלפני, הכהנים הלויים. **18** And it shall be, when he sitteth upon the throne of his kingdom, that he shall write him a copy of this law in a book, out of that which is before the priests the Levites.

יט והיתה עמו, וקרא בו כל-ימי חייו-- למען ילמד, ליראה את-יהוה אלהיו, **לשמור את-כל-דברי התורה הזאת** ואת-החקים האלה, לעשותם. **19** And it shall be with him, and he shall read therein all the days of his life; that he may learn to fear the LORD his God, to keep all the words of this law and these statutes, to do them;

כ לבלתי רום-לבבו מאחיו, ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאול--למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו, בקרב ישראל. {ס} **20** that his heart be not lifted up above his brethren, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left; to the end that he may prolong his days in his kingdom, he and his children, in the midst of Israel. {S}

D. The introductory verses of the book/ or first speech:

ה בעבר הירדן, בארץ מואב, הואיל משה, באר את-התורה הזאת לאמר. **5** beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

ו יהוה אלהינו דבר אלינו, בחרב לאמר: רב-לכם שבת, בקר הזה.... **6** The LORD our God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

E. Ramban connecting the speech in Devarim to Shmot 24

רמב"ן **שמות פרק כ"ד (יב): ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה -**
...ושיעור הכתוב: ואתנה לך את לוחות האבן אשר כתבת, והתורה והמצווה להורותם.
והוא כאשר אמר במשנה תורה (דברים ה כח): "ואדברה אליך את כל המצווה והחוקים והמשפטים אשר תלמדם..."

Detailed verses:

The ceremony of Har Eival - / chapter 27

Let's note the FIRST commandment after the main speech!

א וַיִּצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת-הָעָם לֵאמֹר: שְׁמַר, אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם, הַיּוֹם.

1 And Moses and the elders of Israel commanded the people, saying: 'Keep all the commandment which I command you this day.

ב וְהָיָה, בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ-- וְהִקַּמְתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת, וְשִׁדַּתְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד.

2 And it shall be on the day when ye shall pass over the Jordan unto the land which the LORD thy God giveth thee, that thou shalt set thee up great stones, and plaster them with plaster.

ג וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת-- בְּעֵבֶרֶךָ: לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְרָהָם, לָךְ.

3 And thou shalt write upon them all the words of this law, when thou art passed over; that thou mayest go in unto the land which the LORD thy God giveth thee, a land flowing with milk and honey, as the LORD, the God of thy fathers, hath promised thee.

ד וְהָיָה, בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן, תִּקְיִמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, בְּהַר עֵיבָל; וְשִׁדַּתְתָּ אוֹתָם בַּשִּׂיד.

4 And it shall be when ye are passed over the Jordan, that ye shall set up these stones, which I command you this day, in mount Ebal, and thou shalt plaster them with plaster.

ה וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ: מִזְבֵּחַ אֲבָנִים, לֹא-תִנְיֶיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל.

5 And there shalt thou build an altar unto the LORD thy God, an altar of stones; thou shalt lift up no iron tool upon them.

ו אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ; וְהִעַלִּיתָ עָלָיו עֹלוֹת, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ.

6 Thou shalt build the altar of the LORD thy God of unhewn stones; and thou shalt offer burnt-offerings thereon unto the LORD thy God.

ז וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים, וְאָכַלְתָּ שָׁם; וְשִׂמַּחְתָּ, לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ.

7 And thou shalt sacrifice peace-offerings, and shalt eat there; and thou shalt rejoice before the LORD thy God.

ח וְכָתַבְתָּ עַל-הָאֲבָנִים, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת-- בְּיָאֵר הַיֵּטֵב. {ס}

8 And thou shalt write upon the stones all the words of this law very plainly.' {S}

ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם, אֶל כָּל-
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הִסָּכֶת וּשְׁמַע, יִשְׂרָאֵל,
הַיּוֹם הַזֶּה נְהַיִיתָ לְעַם, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ.

9 And Moses and the priests the Levites spoke unto all Israel, saying: 'Keep silence, and hear, O Israel; this day thou art become a people unto the LORD thy God.

י וּשְׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; וַעֲשִׂיתָ
אֶת-מִצְוֹתָיו וְאֶת-חֻקָּיו, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ
הַיּוֹם. {ס}

10 Thou shalt therefore hearken to the voice of the LORD thy God, and do His commandments and His statutes, which I command thee this day.' {S}

יא וַיִּצַו מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר.

11 And Moses charged the people the same day, saying:

יב אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם, עַל-הַר
גְּרִזִּים, בְּעֶבְרָכֶם, אֶת-הַיַּרְדֵּן: שְׁמַעוֹן
וְלֵוִי וַיהוּדָה, וְיִשָּׁשְׁכָר וַיּוֹסֵף וּבִנְיָמִן.

12 These shall stand upon mount Gerizim to bless the people, when ye are passed over the Jordan: Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Joseph, and Benjamin;

יג וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל-הַקְּלָלָה, בְּהַר
עֵיבָל: רְאוּבֵן גַּד וְאֲשֵׁר, וַזְּבוּלֹן דָּן
וְנַפְתָּלִי.

13 and these shall stand upon mount Ebal for the curse: Reuben, Gad, and Asher, and Zebulun, Dan, and Naphtali.

יד וְעָנוּ הַלְוִיִּם, וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל--קוֹל רָם. {ס}

14 And the Levites shall speak, and say unto all the men of Israel with a loud voice: {S}

טו אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר...

The book's introduction to the main speech

מד וְזֹאת, הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר-שָׂם
מֹשֶׁה, לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

44 And this is the law which Moses set before the children of Israel;

מה אֵלֶּה, הָעֵדוּת, וְהַחֻקִּים,
וְהַמִּשְׁפָּטִים--אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

45 these are the testimonies, and the statutes, and the ordinances, which Moses spoke unto the children of Israel, when they came forth out of Egypt;

מו בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגִיא, מוֹל בַּיִת פְּעוֹר,
בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
בְּחֶשְׁבוֹן--אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

46 beyond the Jordan, in the valley over against Beth-peor, in the land of Sihon king of the Amorites, who dwelt at Heshbon, whom Moses and the children of Israel smote, when they came forth out of Egypt;